

Muzikale rups

Wij, mensen proberen voor alle verschijnselen uit de levende natuur een verklaring te geven, maar vaak schieten we daar in te kort. Wat moeten we bijvoorbeeld denken van een rups, die 's avonds sjirp-concerten geeft. Het leuke is, dat het nog een heel algemene soort betreft die in alle bossen terreinen te vinden is, zelfs in het westen van het land. We bedoelen hier de rups van *Diurnea fagella* (Denis & Schiffermüller, 1775).

De rupsen leven de hele zomer tot laat in het najaar tussen op elkaar gesponnen bladeren van beuken, eiken en berken. Het gemakkelijkst zijn ze te vinden op beuken, door van onder af tegen het licht in te kijken. We zien de rupsen dan in de samengesponnen bladeren doorschemeren. Trekken we zo'n blad los dan zien we een grauwwitte rups met bruine kop. Heel merkwaardig zijn de poten; het achterste paar borstpoten namelijk ziet er opgeblazen uit.

Thuis kunnen we hem dan verder opkweken en naar zijn gesjirp luisteren. Het beste gaat dat als we ze kweken in een hard plastic pot afgesloten met een stukje nylon. Op een harde ondergrond als klankbodem is het geluid door de hele kamer te horen.

Als we voorzichtig zijn kunnen we zien hoe het geluid voortgebracht wordt. Op de oppervlakte van een blad heeft de rups wat draden gesponnen. Hij zit daar op en de opgeblazen poten bewegen met grote snelheid heen en weer. Het klauwtje raspt over de draden en dat geeft het sjirp-geluid.

Als ze volwassen zijn spinnen ze een coconnetje tussen de bladeren en komen met de bladval op de grond terecht.

In maart komen de vlinders tevoorschijn. Ze zijn op de beukenstammen gemakkelijk te vinden. De mannetjes zijn gewone vlinders maar de wijfjes lijken meer op kevers, want de vleugels staan bol over het achterlijf. De punten wijken iets uiteen. Ze kunnen niet vliegen en lopen na de paring in de bomen omhoog om er de eieren te leggen.